

Elective Surgery

1. Talmud, Bava Metzia 112a

"ואליו הוא נשא את נפשו" - מפני מה עלה זה בכבש ונתלה באילן ומסר את עצמו למיתה - לא על שכרו?

"For this he puts his life on the line (Devarim 24:15)" – Why did this person climb the ramp, become suspended from the tree, and give his life over to death? Was it not for his wages?

2. Rabbi J. David Bleich (21st century USA), Contemporary Halakhic Problems, Volume 1 Page 122

Although every therapy is fraught with danger, the hazards of treatment are specifically sanctioned when incurred in conjunction with a therapeutic protocol. Accordingly, the practice of the healing arts may be permitted even if designed simply for the alleviation of pain.

3. Rabbi Yaakov Breisch (20th century Switzerland), Chelkat Yaakov Choshen Mishpat 31:8

מבואר בשבת ל"ב דיולדת בחזקת סכנה... הכי יעלה על הדעת לומר דאשה אינה רשאי לינשא ולהוליד בנים מפני שמכניסה עצמה לסכנה להיות יולדת?... כך הוא מנהגו של עולם, וכיון דדשו בו רבים שומר פתאים ד', והרבה מצינו בש"ס לענין סכנה והשתא דדשו בו רבים שומר פתאים ד'... והכ"נ לענין זה כיון דכבר דשו בו רבים לילך להרופאים אף שנתוח בחזקת סכנה, שומר פתאים ד', ועינינו רואין ב"ה שרובא דרובא מהחולאים שעושים להם נתוח (השם יצילנו) מתרפאים.

It is clear in Shabbat 32 that a woman is in danger when giving birth... Could one entertain the thought that a woman could not marry and give birth because she thereby endangers herself?... That is the way of the world, and since the public does it, "Gd guards the fools." We have found this stated frequently in the Talmud regarding danger, "Since many people trample on it, 'Gd guards the fools.'"... So too here, since the masses trample on it, going to doctors even though surgery is dangerous, Gd guards the fools. Our eyes see, thank Gd, that the great majority of patients for whom this surgery is done (Gd save us) are healed.

4. Rabbi Eliezer Waldenberg (20th century Israel), Tzitz Eliezer 11:41:9

ברור דאין לך אלא חידושו במקום שהחבלה באה כדי לרפאות ולהשיב אבידת גופו, ויוצא מכלל זה חבלה לשם נוי ויופי שאין בה כל השבה של אבידת הגוף אם כי לחבול כדי לשנותו לפי טעמו ולהתחכם על הצורה שחקק בו יוצרו או כדי לחדש נעוריו ולסתור גזירת מלכו של עולם, ועל אחת כמה דנעלה מכל ספק שאסור לו לאדם בהחלט להכניס את עצמו עבור כך לשום סכנה כל שהיא...

It is clear that one can only permit the novelty which is directly taught, to heal and restore the loss of one's body. This excludes wounding for the sake of beauty, which does not restore the loss of the body, but only wounds it to alter it as one wishes and to be clever regarding the form engraved by its Creator, or to renew its youth and contradict the decree of the Monarch of the world. How much more so is it beyond doubt that one certainly may not introduce himself into any danger for this...

5. Talmud, Bava Kama 91b

מאן תנא דשמעת ליה דאמר: אין אדם רשאי לחבל בעצמו? ... האי תנא הוא, דתניא: אמר ר"א הקפד ברבי, מה ת"ל: וכפר עליו מאשר חטא על הנפש? וכי באיזה נפש חטא זה? אלא שציער עצמו מן היין.

The view that says one may not harm himself matches the view of R' Elazar haKappari BeRebbi, who said: "Why does the Torah say that the Nazirite must bring an offering to atone for the sin he committed 'against a life?' Against whose life has he sinned?! It is because he pained himself by withdrawing from wine."

6. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Shulchan Aruch Yoreh Deah 241:3

אם אין שם אחר לעשות והוא מצטער, הרי הוא מקיזו וחותרך לו כפי מה שירשוהו לעשות.

Where no one else can do it and the father is in pain, the son should let blood and cut him as he permits.

7. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Choshen Mishpat 2:66

ולכן נראה מזה שיש להתיר להנערה ליפות עצמה אף שהוא ע"י חבלה כיון שאינו דרך נציון ובזיון אלא אדרבה לטובתה.

It appears that there is room to permit this woman to beautify herself, even though it occurs via wounding, since the wounding is not performed in a manner of victory or humiliation, but - just the opposite! - for her benefit.

Cosmetic Surgery

8. Rabbi Yehudah Loeb (Maharal) (16th century Poland, Moravia, Prague), Beer haGolah 2:10

כמו שהיה כח הטבע פועל בגזירת ד' יתברך, והיה כח הטבע פועל בששת ימי ראשית מה שראוי אל הטבע, כך האדם מצד השכל אשר בו, שהוא על הטבע, ופעולתו דבר שאינו טבעי...

Just as Nature operates at Divine decree, and Nature functioned during the six days of Creation as is appropriate for Nature, the same applies to the actions of a person, with his brain which is above Nature and with his deeds which are not of Nature...

9. Talmud, Berachot 19b

גדול כבוד הבריות שדוחה [את] לא תעשה שבתורה. ואמאי? לימא אין חכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ד' (משלי כא)! תרגמה רב בר שבא קמיה דרב כהנא בלאו דלא תסור. אחיכו עליה, לאו דלא תסור דאורייתא היא! אמר רב כהנא גברא רבה אמר מילתא לא תחיכו עליה, כל מילי דרבנן אסמכינהו על לאו דלא תסור ומשום כבודו שרו רבנן...

"Dignity is so great that it overrides a biblical prohibition." But why not apply Proverbs 21:30, "There is neither wisdom nor understanding nor counsel opposite Gd!" Rav bar Sheva explained before Rav Kahana: The prohibition here is that of, "Do not stray [from the words of the sages]."

They laughed at Rav bar Sheva; the prohibition of "Do not stray" is itself biblical!

Rav Kahana said: When a great man says something, do not laugh at him. The sages linked all of their words to the prohibition of "Do not stray", and for a person's dignity they permitted violation.

10. Rabbi Eliyahu Bakshi-Doron (21st century Israel), Binyan Av 2:55:3

אדם פרטי שמחליט לכבד את עצמו ונוהג בגאווה שאינו נושא שק או קופה, כבודו משום שיקולים פרטיים אינו יכול לפטור אותו, או לדחות איסור דרבנן... אדרבא שיכבוש מידותיו ולא יבטל המצוה

The honour of an individual who decides to honour himself and be arrogant, refusing to carry a sack or box [to return it], is based on personal calculations and he cannot thereby exempt himself or override a rabbinic prohibition... Just the opposite, he should conquer his character and not cancel the mitzvah.

11. Devarim 22:5

לֹא־יִהְיֶה כְּלִי־גֵבֶר עַל־אִשָּׁה וְלֹא־יִלְבֹּשׁ גֵּבֶר שִׁמְלַת אִשָּׁה...

A man's implement shall not be on a woman, and a man shall not wear a woman's garment...

12. Rabbi Menasheh Klein (20th century Slovakia, USA), Mishneh Halachot 4:247

מבואר דהיכא דאית ליה צער שמתבייש מבני אדם אין בו משום לא ילבש ולפ"ו במי שיש לו כתמים נמי אם מתבייש מפני זה בין בני אדם מותר להעביר

It is clear that one who is in pain, embarrassed to be among people, is not subject to "A man shall not wear". Therefore, a man who has marks and is therefore embarrassed to be among people may remove them.

13. Rabbi Yosef Karo (16th c. Israel), Rabbi Moshe Isserles (16th c. Poland), Shulchan Aruch YD 182:1

המעביר שער בית שחי ובית הערוה... היו מכין אותו מכת מרדות. בד"א, במקום שאין מעבירין אותו אלא נשים, כדי שלא יתקן עצמו תיקון נשים. אבל במקום שמעבירין אותו גם האנשים, אם העביר אין מכין אותו. הגה: ואפילו לכתחלה שרי. רק החברים נמנעים בכל מקום.

A man who removes armpit or pubic hair... would receive the penalty for rebellion against rabbinic law. This is only where only women remove it, lest he practice feminine improvements. Where men also remove it, he is not punished for removing it. *Rama*: He may even do it ab initio; only *chaverim* abstain everywhere.

14. Rabbi Yehoshua Falk (16th century Poland), Perishah to Yoreh Deah 182:5

נראה דר"ל אנשים עכו"ם, דכיון דנהוג נהוג ולמדן ממנהג העכו"ם. גם יש לומר דעל ישראל קאמר, דהיכי דהנהיגו כן כולם יחד אין מוחין בידם.

It appears that this means non-Jews; since they do this, they do it, and we learn from non-Jewish practice. One could also say he is speaking of Jews, that where they all do it as one, we do not protest.

Micropigmentation/Permanent Makeup

15. R' J. David Bleich, *Medical and Cosmetic Tattooing* http://traditionarchive.org/news/_pdfs/0058-0095.pdf

16. A longer shiur of mine on this topic <http://www.yutorah.org/lectures/lecture.cfm/867974/>

17. Rabbi J. David Bleich, *Medical and Cosmetic Tattooing*, Tradition 42:4 (2010), pg. 84

The logic underlying Hatam Sofer's position is readily grasped. Rabbinic injunctions are quite specific. The Sages interdicted only specifically delineated categories of behavior. Those categories, according to Hatam Sofer, are not overlapping. The Sages prohibited indelible laceration and they also forbade utilitarian tattoos. But they did not enact an additional and more comprehensive edict prohibiting tattoos that are at once utilitarian and unpigmented.

18. Mishnah Makkot 3:6

הכותב כתובת קעקע כתב ולא קעקע קעקע ולא כתב אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכחול ובכל דבר שהוא רושם
One who writes *ketovet ka'aka*: One who writes but does not do *ka'aka*, or who does *ka'aka* but does not write, is not liable until he writes and does *ka'aka* with ink or *k'chol* or anything which makes a mark.

19. Rivan (12th century Western Europe) to Makkot 21a

כותב תחלה על בשרו בסם או בסיקרא ואח"כ מקעקע הבשר במחט או בסכין ונכנס הצבע בין העור לבשר ונראה בו כל הימים. "קעקע" פויינטוורי"ר. ואסור לכתוב שום כתיבה בעולם על בשרו בענין זה שכך גזירת הכתוב.

He first writes on his skin with an ink, and then engraves his skin with a needle or blade, and the dye enters between the skin and the flesh and remains visible forever. *Ka'aka* is *pointurer*. One may not write anything on his flesh in this manner, for the text has decreed it.

20. Rambam (12th century Egypt), *Mishneh Torah*, *Hilchot Avodah Zarah* 12:11

כתובת קעקע האמורה בתורה הוא שישרט על בשרו וימלא מקום השריטה כחול או דיו או שאר צבעונים הרושמים, וזה היה מנהג העכו"ם שרושמיין עצמן לעבודת כוכבים כלומר שהוא עבד מכור לה ומורשם לעבודתה...

The *ka'aka* script mentioned in the Torah is that one cuts his flesh and fills the cut with *k'chol*, ink or other marking dyes. This was the practice of idolaters, marking themselves for idolatry, as if to declare that he is a slave sold to it, marked for its service...

21. Rabbi Yoel Sirkis (17th century Poland), *Bach to Yoreh Deah* 180

ומ"ש והוא שכותב על בשרו בשריטה וממלא מקום השריטה כחול וכו'. כך הוא לשון הרמב"ם (שם) ולא דוקא כותב בשריטה תחלה אלא הוא הדין כותב בצבע תחלה ואחר כך שורט במקום צבע וכמו שפירש רש"י והכי משמע מדתנן כתב ולא קעקע קעקע ולא כתב אינו חייב עד שיכתוב ויקעקע וכו' אלמא דלא אימעט מחיוב מלקות אלא היכא דליכא אלא חדא אבל בדאיכא תרתי כתיבה וקעקוע אין חילוק... ורש"י נקט פירושו על פי לשון הכתוב כתובת קעקע וכן לשון המשנה דקאמר עד שיכתוב ויקעקע והרמב"ם ורבינו נקטו כדרך שהם עושין תחלה שורטין ואחר כך ממלאין השריטה בצבע וק"ל:

"And he writes on his flesh with an incision and he fills the incision with dye, etc." – This is Rambam's language. He did not mean specifically where the incision is first; the same is true where the writing with dye is first and then he cuts the place with the dye, as Rashi explained. And this is indicated by the mishnah, "One who writes but does not do *ka'aka*, or who does *ka'aka* but does not write, etc." We see that the exclusion from lashes is only where only one component is present, but where both writing and *ka'aka* are present then there is no distinction... Rashi explained it based on the text, "*ka'aka* script," and such is the mishnah's language, "until he writes and does *ka'aka*." Rambam took the way people do it, first cutting and then filling the incision with dye.

22. Rabbi Menachem Meiri (13th-14th century France), *Meiri to Makkot* 13a

הכותב כתבת קעקע והוא שישרט על בשרו וימלא מקום השריטה כחול או דיו או אחד מן הצבעים הרושמים ודבר זה היה כחוק לעובדי האלילים היו רושמים בעצמם אותה צורה לומר שהוא עבד נתון ומכור לה

One who writes *ka'aka*, cutting his skin and then filling the incision with *k'chol*, ink, or one of the marking dyes. This was like a law for the idolaters, who marked themselves with that mark, saying he is a slave given and sold to it.

23. Tosefta, Makkot 4:15

הכותב כתובת קעקע בבשרו של חברו שניהם חייבין... ואינו חייב עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכוחל לעבודה זרה...

If one person writes *ka'aka* script on another's flesh, both are liable... But one is not liable unless he writes and does *ka'aka* with ink and dye for idolatry...

24. Rabbi Shraga Feivish Shneebalg (21st century England), Shu"t Shraga haMeir 8:44:9

ונלפענ"ד אולי יש להתיר באם עשה זה לרפואה, היינו כדי להסתיר ולהעלים הצלקת שנפגע, דכתיבת קעקע שאסרה התורה הקדושה כתב הרמב"ם בפ"ב הלכה י"א מהלכ' ע"ז הטעם להי' מנהג העכו"ם שרושמיין עצמן לע"ז, כלומר שהוא עבד מכור לה ומורשם לעבודתה וכו' ע"ש, וכ"כ הסמ"ג והחינוך טעם זה, וא"כ רושם זה עושה העכו"ם שיהא ניכר לכל שהוא שייך לע"ז זה... אבל לפי הבנתי כנ"ל שעושה הפערמאנענט מעקאפ כדי שלא יהי' ניכר הצלקת, וע"כ עושה בצבע העור, וא"כ אדרבה עשיית זה שלא יהי' ניכר, וכה"ג אינו דומה כלל לכתובת קעקע...

In my humble opinion, it appears that we might permit where one does this for medical reasons, to cover or hide the wound, for regarding the holy Torah's prohibition against *ka'aka* script the Rambam wrote that the reason is the practice of idolaters to mark themselves for their idol, as if to say that he is a slave sold to it and branded for its service, etc. And the Smag and Chinuch recorded this explanation. If so, then the mark is made by the idolater to be visible to all that he is associated with this idol... But as I understand it, one does permanent make-up so that a scar will not be visible, and so he uses skin colour. Just the opposite, he does it so that it won't be visible. This is not at all like *ka'aka* script...

25. Rabbi Aharon haLevi (13th century Spain), Sefer haChinuch 253

וכתב אפילו אות אחת בכל מקום שבגופו בענין זה שאמרנו, שיהיה חקוק ורשום באחד ממיני הצבעין הרושמיין...

If one writes even one letter on part of the body in the manner described, engraved with a marking dye...

26. Talmud, Makkot 21a

אמר רב מלכיא אמר רב אדא בר אהבה: אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכתו, מפני שנראית ככתובת קעקע... רב אשי אמר כל מקום שיש שם מכה מכתו מוכיח עליו.

Rav Malchiya cited Rav Ada bar Ahavah: One may not place *makleh* ash on his wound, because it looks like *ka'aka* script... Rav Ashi said: Where there is a wound, his wound demonstrates it.

27. Rabbeinu Yerucham (13th-14th century France/Spain), Toldot Adam v'Chavah 17:5

ומותר לשום אפר מקלה על מכתו דמכתו מוכח' עליו שאינו עושה לשם עבודה זרה כך פשוט.

One may place *makleh* ash on his wound, for his wound demonstrates that this is not for idolatry; this is obvious.

28. Rabbi Shabbtai haKohen (17th century Poland), Shach to Yoreh Deah 180:6

מכתו מוכיח עליו שאינו עושה משום חקות העובדי כוכבים אלא לרפואת המכה:

His wound demonstrates that he is not doing this as idolatry, but to heal the wound.